

NEW YORK TIMES BESTSELLERITE AUTOR

SUSAN WIGGS

Armuke

CHICAGO TULEKAHJU TRILOOGIA

Susan Wiggs
The Mistress
2010

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaane kujundus koos fotodega pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Stella Sägi
Korrektor Inna Viires

Copyright © 2000 by Susan Wiggs
© 2017 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

B09328517
ISBN 978-9949-82-114-3

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest
www.ersen.ee

Minu kolmanda klassi õpetajale proua Marge Greenile,
kes õpetas mulle kursiivkirjas kirjutamist ja rääkis loo
proua O'Leary lehmast.

Ühel pimedal ööl,
kui inimesed olid voodis,
süütas vana proua Leary laterna oma kuuris;
lehm lõi selle ümber, pilgutas silma
ja ütles: „Kuum saab olema tänane öö
siin vanas linnas.”

Tundmatu autor,
tsiteeritud Chicago Evening Postis

PROLOOG

*Chicago,
28. oktoober 1871*

ELUAEG tehtud raske töö tõttu nägi ta välja vanem, kui tegelikult oli. Igapäevane võitlus eluraskustega kulutas teda samamoodi, nagu tuhmus tema bombasiinkangast kleidi värv. Ärkamine koidikul, et lüpsma minna, temast täielikult sõltuvate näljaste suude toitmine, majapidamine, kariloomade eest hoolitsemine ning igapäevaelu nähtamatute karide ja kaljuste madalike vahel navigeerimine olid röövinud ta nooruse.

Kuumale oktoobripäevale järgnenud kuumal õhtul pani Catherine O'Leary lapsed varakult voodisse. Ta pesi õhtusöögi järel nõud, pistes oma lõhenenud ja hõõrdunud käed leigesse vette. Tugev preeriatuul kihutas möirates läbi aguli, millest koosnes tema väikene maailm viljaparunite ja suurkaupmeeste vaiksetest suursugustest häärberitest teisel pool jõge. Tema lapsed olid õppinud magama nende naabrite, McLaughlinite sagedastest larmakatest pidutsemistest hoolimata. Naabrid olid tervitamas äsja Iirimaalt saabunud nõbu ning viiulimuusika peenike, tempokas kiunumine valgus läbi avatud akende, seinu vibreerima pannes. Nõusid pestes lõi Catherine oma valusa palja jalaga takti samas rütmis naabermaajast kostva tallanaeltega saabaste tümpsumisega laudpõrandail.

Varjud süvenesid aias sissetallatud rajal, mis viis lehmalauta, mis oli peavarjuks pere elatusallikale. Catherine'i abikaasa oli väljas loomi toitmas ja jootmas. Kuiv kuum tuul pani puulehti rahututes pööristes õhus lendlema. Tuul kogus hoogu, kõlades nagu lokomotiivi mootoripodin kiiresti lähenedes.

Catherine kuivatas käed põlle, kui Patrick laudast naasis, õlad kurnatusest lookas. Ta nägi taevas vilksatust, võib-olla oli täht silma pilgutamas, kuid kogu tema tähelepanu oli abikaasale suunatud. Mees oli sel nädalal talveks varusid kogudes kõvasti tööd teha rassinud – kolm tonni timutiheina, veel kaks tonni sütt, Bateham's Planing Milli saeveskist puulaaste tulehakatiseks. Põuases kuumuses küpsedes tõmbusid laastud krussi ja sahisesisid, kui raju tuul neid sasis. Selles palavuses oli raske ette kujutada, et talv oli ainult mõne nädala kaugusel.

Catherine serveeris Patrickule õhtusöögi, milleks olid kartulid ja marineeritud kapsas, soovides, et mehel oleks olnud aega koos tema ja lastega süüa. Aga O'Learyde sugustel peredel ei olnud säärast luksust. Kujutleda vaid, istuda maha nagu kõrgem klass, ümmarguse laua ääres piisavalt ruumi kõigi jaoks.

Ta võttis põlle eest ja rätiku peast. Valamusse värsket vett pumbates pesi ta näo ja kaela ning lõpuks oma valusa jala: lehm oli sellele hommikul peale astunud ning Catherine oli kogu päeva ringi longanud. Ta tõmbas kardinad ette ja kooris pihiku vöökohani alla, end põhjalikumalt pestes. Ta punus paksud punased juuksed patsi ning läks siis lapsi vaatama. Rahutuks muutvas palavuses nagu kutsikad laiali, lebasid nood ilma tekita karedatel linadel, mida ta oli veega piserdanud, et neid jahedana hoida. Oli veel üks tütar, Kathleen, esmasündinu ja esimene, kes oma vanemate tõrksate käsivarte vahel lahkus, töötamaks toaneitsina Chicago kõige peenemas noortele daamidele mõeldud koolis. Võib-olla kannatab Kathleen selles järveäärses tornikestega kivihoones kuumuse pärast vähem kui nemad siin West Divisionis.

Ah, Kathleen, milline kena noor olevus, mõtles Catherine armastavalt. Ta saavutab edu, kasvõi nui neljaks. Looja oli andnud oma tarkuses talle selleks nutikuse ja välimuse. Ta ei lõpeta sellisena nagu tema ema, kes on ületöötanud, väsinud, enneaegselt vananenud.

Naabermajust kostvad pidutsemishääled paisusid ning seejärel vaibusid, segunedes tuule ulgumisega. Läbi kotiriidest kardinat jämedakoelise kanga märkas Catherine aknas valgusesähvatust.

„Lähme magama, ema,” ütles tema abikaasa pehmelt. Patrick suudles teda ja kustutas lambi. Väsinud pead padjale pannes kuulas Catherine oma laste nahistamist ja hingamist. Siis puges ta oma mehe käsivarte tugevasse õrna embusse, ohkas ja mõtles, et võib-olla selle jaoks kogu see vaev oligi. Selle ühe magusa kirjeldamatu õndsuse hetkeks.

Koputus uksele tõmbas Catherine O’Leary tagasi une mõnusalt servalt. McLaughlinite viiul kaebles edasi ja bodhran tümpsus iidse hõimurütmis. Lastest kaks ärkasid üles ja hakkasid sosistama. Catherine ajas end kulmu kortsutades ühele küünarnukile ja müksas meest. „Oled sa veel üleval?” küsis ta.

„Jah, vaevu. Ma lähen vaatan, kes seal on.”

Naine lebas vagusi, kuuldes mehehäältre vaikset mõminat, millele järgnes ukse vihinal sulgumise heli. Tema valus jalg tuikas ägedalt õhukese lina all.

„Seal oli Daniel Sullivan koos isa Campbelliga, tulid meile külla,” ütles Patrick naastes. „Ütlesin neile, et oleme juba voodis ning seega mitesobivas olekus külalisi võõrustama.”

„Hoidku meid jumal preestri minema saatmise eest,” ütles Catherine, „aga see põle tema, kes koidikul lüpsma peab minema.” End preestri kritiseerimise pärast süüdi tundes tõmbas ta kardinanurga kõrvale ja nägi kaht meest lahkumas.

Daniel käis sageli õhtuti jalutamas, et oma majas, mis oli veelgi väiksem ja ahtam kui O’Learyde oma, valitseva lämmatava kuumuse eest põgeneda. Tal oli üks puujalg ning kui ta mööda männilaudadest kõnniteed astus, oli tema kõnnakul veider südametuksumise rütm. Ta hoidis pead maas, sest puujalg kaldus end laudadevahelistesse pragudesse kiiluma, kui ta ettevaatlik ei olnud.

Catherine oli pikali tagasi heitmas, kui märkas tuuleiili preestri pikka musta sutaani kergitamas, tuues nähtavale peenikesed valged jalad ja kärtsrohelised aluspüksid. „No see on vaatepilt, mida iga päev juba ei näe,” pomises ta.

Väljaspool puumaja, kõrgel kuumas öötaevas lendles ja keerutas säde kellegi pliidikorstnast, saades hoogu tuulest, mis iilidena laiuvast

ja tühjast Illinoisi preeriast sisse puhus. Säde sisenes O'Learyde lauta, kus seisid köidikus lüpsilehmad ja hobune, pead langetatud, ning õlekuhjal oli magamas vasikas.

Hõõguv tulekübe langes heinale ja tuul puhus sellele, kuni säde löi lõkkele ja põles seejärel kuuma, kindla oranži sõõrina. Leegid levisid nagu maha loksunud petrooleum, sööstes üle heinapallide ja süüdates krässus, kuivad puulaastud. Mõne hetkega voogas üle lauda põranda tulejõgi.

Oli täiesti pime, kui Catherine järgmine kord ärkas, taaskord uksele koputamise peale. Veel külalisi? Ei, sel koputamisel oli ärevuse kiire rütm. Patrick kiirustas avama. Catherine tõmbas kõrvale tuba kaheks jagava räbaldunud kardina, et lastele pilku heita. Nende arm-satel, magavatel nägudel helkis tontlik valgusekuma.

„Armas jumal,“ sosistas ta akna juurde sööstes ja kardinat eest tõmmates.

Mööda lauda külge kihutas möirates üles leegisammas. Tulevalgus voogas üle maja ja lauda vahel oleva aia.

Catherine O'Leary avas majaukse põrgutule ees. Ta abikaasa jooksis tema poole, nägu leekidest valgustatud öös jäik.

Ta ütles seda, mida naine juba teadis, öeldes välja hirmu, mis pani Catherine'i südame kivina saapasäärde vajuma: „Hoolitse laste eest. Laut põleb.“

Kontakt

Mis on inimese peamine eesmärk?
Saada rikkaks.

Mil moel?
Ebaausalt, kui võimalik;
ausalt, kui peab.

Mark Twain, 1871

ÜKS

SMARAGDROHELISEST siidist prantsuse kleidi all kandis Kathleen O'Leary kodukootud aluspükse, mis olid ka paremaid päevi näinud. Ta keelas endal muretsemast selle pärast, mis uhke kleidi all peitumas oli. Tähtis oli see, mida maailm väliselt nägi, eriti sel õhtul.

Järgmisel reedel laskub ta põlvili ja tunnistab kavala vembu isa Campbellile pihitoolis üles, aga reede oli alles kaugel. Praegusel hetkel kavatses ta lõbusalt aega veeta, sest oli pettuste öö ja tema oli selle keskel.

Mehaaniline kullatud lift, mis neid nobedalt Hotel Royale'i kolmanda korruse salongi sõidutas, oli ainult osaliselt vastutav ootusärevuse kiire sööstu eest, mis tema keha surisema pani. Ta haaras kinni oma kahe kaaslanna, Phoebe Palmeri ja Lucy Hathaway, kätest ning pigistas neid. „Kas arvate, et meil läheb see läbi?” sosistas ta.

Lucy pilgutas talle oma tumedat silma. „Sellise välimusega läheks sul läbi ka Kaubanduskoja röövimine.”

Kathleen oleks end näpistanud, kui ei oleks nii kõvasti oma sõbrataride kätest kinni hoidnud. Ta ei suutnud uskuda, et tõepoolest säärast hulljulget tegu toime panemas oli. Oli minemas seltskondlikule üritusele, kuhu teda ei olnud kutsutud. Pariisist toodud kleidis, mis ei kuulunud talle. Kandes tohutult hinnalisi ehteid. Kohtuma inimestega, kes, oleks nad teadnud, kes ta tegelikult on, ei peaks teda sobivaks nende saapaidki viksimä.

Hotelliteener tõmbas pidurihoova üles ja väntas ukse lahti. Vaid ühe kiire pilguga tundis Kathleen mehes ära iirlase. Tal olid tugevad näojooned ja hiljuti saabunud sisserändaja leebe, aupaklik käitumisviis. Phoebe tuhises mehest mööda, tolle väikest kogu isegi nägemata.

„Meer Mason ei hakka taotlema veel üht ametiaega,” ütles Phoebe hingetul häälel, mis näis olevat täielikult keelepeksule keskendunud.